

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, dijous, 26 d'agost del 1937

NUMERO 160

Vers la unitat, d'una vegada

DE l'avantguarda han desaparegut totes les diferències partidistes, i si de tant en tant se n'hi albira alguna espurna, encara, el fet no és més que un reflex del que passa a la reraguarda. ¿Per què els qui res no posem en perill ens entestem a mantenir aquesta tivantor entre els diferents sectors de l'antifeixisme? ¿Es que no hem vist prou, encara, el resultat que aquesta tivantor està donant als afers de la guerra i de l'Economia? ¿Què s'espera de bo, d'aquesta tivantor no gens afalagadora?

Els exclusivismes hegemònics, demés d'ésser una quimera, serien una traïció a la causa antifeixista, com també seria una traïció el fet que algú s'entestés a rompre el ritme determinat per l'imperatiu d'aquesta hora única que viu Espanya. La gesta enfront del feixisme indigena i dels invasors estrangers, és l'obra de tots i de tots i per a tots ha d'ésser la victòria del poble damunt dels seus enemics seculars.

Els heroïsmes del poble no són patrimoni d'aquest o de l'altre partit, com tampoc no ho són d'aquesta o d'aquella sindical. És el patrimoni de tots els qui, amb més o menys encert, lluitem perquè les terres d'Ibèria no puguin caure mai sota les urpes criminals dels traïdors del tipus de Franco i del comte de Rodezno, ni sota l'indigne vassallatge d'uns bandits com Mussolini i Hitler. Cada sector ha lluitat i lluita a mesura de les seves possibilitats, venent dificultats internes, superant obstacles naturals, ben lògics, altrament, quan els fets es contraposen a la formació espiritual de determinades zones revolucionàries. El fet evident, però, és que tots els sectors, sense excloure'n cap, han posat i posen a la lluita el mateix propòsit i la mateixa voluntat: vençer per a sempre més el feixisme.

Això sol hauria d'ésser prou per a unir-nos a tots. Hi ha, encara, l'instint de conservació que hauria d'unificar-nos seriosament, car demés d'estar en joc uns valors històrics bastits amb sang de moltes generacions, perillan la llibertat i la vida de molts homes, i l'existència de tot el que dóna to de civilitat a la vida social i política dels pobles.

La tragèdia abasta massa dramatisme, és prou profunda perquè ens decidim tots a no mirar enrera, per a veure solament el que tenim davant. És segur que tots tenim quelcom a rectificar, car ningú no és infal·lible i tots hem tingut un moment en el qual ens ha mancat la generositat necessària per a estar sempre d'acord amb la realitat, amb aquesta realitat que, vulguem o no, ens lliga a la mateixa sort.

Que el proletariat estigui afiliat a la U. G. T. o a la C. N. T., que el poble s'enrolli en aquest o aquell altre partit, són problemes que ara han d'ésser deixats en segon pla. El que interessa és que el poble i el proletariat estiguin units per a guanyar la guerra com més aviat millor, car això no s'oposa que cada sector faci la seva via dintre del marc de la noblesa i del respecte mutu, fent proselitisme, si s'escau de fer-ne, en tant que aquest sigui el resultat moral d'una actuació honrada i d'encert, i no pas producte de l'atac sistemàtic, de la calúnnia i la difamació.

La sort de l'esdevenidor d'Espanya està per damunt de totes les misèries morals que avui planen sobre la reraguarda i es reflecteixen als fronts de guerra. La lluita contra el feixisme i per la independència de les terres hispàniques, de cap manera no pot dependre de la política d'odis que regna entre els actors d'aquesta lluita alliberadora.

Anem tot seguit a la unitat d'acció. Formul's, pels organismes autoritzats, el programa mínim que sigui base d'una actuació conjunta, i en fer-ho, que tots hi aportin la millor bona voluntat, que tots renunciïn a les reserves mentals i a les especulacions perturbadores. Perquè la vida dels homes que se la juguen als fronts de guerra val més, moltíssim més que les ambicions partidistes que roseguen la moral de la reraguarda.

Tinguem tots el sentiment de la pròpia responsabilitat. Si quelcom tenim a rectificar, rectificuem-ho en bé de la causa comuna, i disposem-nos d'una vegada a mirar endavant, que a davant, i no a darrera, nostre, hi ha el futur d'Espanya, hi ha la Llibertat, hi ha la Justícia social.

I hi ha, també, el sacrifici de les nostres joventuts!

EL CONSELL INTERPROVINCIAL D'ASTURIES I LLEO HA ACORDAT CONSTITUIR-SE EN CONSELL SOBIRA DE GOVERN

Gijón, 26. — Davant la situació creada per la guerra al nord d'Espanya, ha celebrat reunió extraordinària el Consell interprovincial d'Asturies i Lleo, i ha acordat constituir-se en Consell sobirà en tot el territori

de la seva jurisdicció. Quodam submasse a aquest tota els organismes civils i militars que funcionin d'ara endavant. El Consell seguirà reunint en sessió permanent. — Feltes.

L'OFENSIVA JAPONESA AL NORD DE XINA HA FRACASSAT COMPLETAMENT

LES PERDUES DE L'EXERCIT INVASOR SON CONSIDERABLES

L'OFENSIVA JAPONESA

Nankin, 26. — Les autoritats xineses confirmen que els japonesos s'han llançat a una furiosa ofensiva a tot el nord de la Xina, però ataquen

que aquesta ha fracassat completament fins el moment de començar. Els invasors han sofert nombroses pèrdues i l'abandonament d'una bona quantitat de material de guerra. — Cosmos.

PANIC A CANTON

Canton, 26. — El pànic augmenta per moments en aquesta capital, car després de la sortida d'alguns contingents d'estrangers es tem que, quan s'hagi completat la marxa d'aquells, els japonesos llancin un fort atac contra la ciutat per aire, mar i terra. Al llarg de la costa propera a Canton les autoritats xineses han muntat un complet servei de vigilància, però, fins ara, els guàrdies costers no han advertit en aquestes aigües la presència de cap flota japonesa d'importància i solament han comprovat que davant de Canton naveguen dos o tres vaixelles de guerra nipones.

Els comerciants xinesos i estrangers i, en general, tots els homes d'affers, que a Canton, es compien per desenes de milers, s'apressen a intentar salvar llurs bens, per la qual cosa hom espera d'un moment a l'altre la publicació d'un ban que prohibeixi aquestes exportacions o ocultacions, que hom creu susceptibles de provocar a Canton una situació econòmica molt greu. — Cosmos.

INTENTEN ELS JAPONESOS UN DESEMBARC?

Shanghai, 26. — S'anuncia que es troben a la vana de Shanghai nous transports de guerra japonesos plens de tropes i material de guerra, i es creu que s'intentaria un desembarcament avui mateix. Segons versions dignes de credut, els esmentats transports fa quaranta-vuit hores que esperen enbadades un moment propici per a operar el desembarcament, operació que es presenta amb enormes dificultats perquè les bateries costeres xineses i l'aviació ja estan advertides

(Segueix a la pàgina 2)

L'atac a les Collectivitzacions

De dos mesos ençà, els enemics dels treballadors aprofiten totes les ocasions per a desprestigiar les Collectivitzacions i Agrupaments industrials portats a terme pels obrers des del juliol de l'any passat.

Un dels arguments emprats pels partidaris del règim burgès, és un Decret aparegut al "Diari Oficial de la Generalitat", el 19 del mes en curs, que exclou de l'Agrupament Collectivitat de Barcelona de bàscules, arquetes, mobles metàl·lics i balances, les cases estrangeres Avery, Berkel, Sast i Mitilstras. Aquestes cases s'han

desglossat de l'Agrupament perquè solament esmercen el seu treball en la venda de material importat de llurs cases estrangeres. Adhuc no interessa als treballadors que integren l'Agrupament esmentat, que aquestes cases estrangeres continuïn formant part de la Collectivitat, puix que tenen un passiu de diversos milions de pessetes.

Serveixi aquest advertiment perquè els contraris de les Collectivitzacions es convencin que el Decret de Collectivitzacions està en plena vigència, i tant les centrals sindicals U. G. T. i C. N. T. com tots els partits antifeixistes, tenen el deure i l'obligació, lliurement acceptada, de defensar, per damunt de tot, els atacs que contra elles facin els feixistes encoberts i descarats.

Barcelona, 24 d'agost 1937. El vocal conseller de Sanitat, Andreu Capdevila.

Bitllets estripats

Era el carrer de les Moles. Davant l'empedrat suraven uns trossets de bitllet. Davant del paper esquinat, petits i grans estaven absorbits per un moderníssim "puzzle".

Qui els ha llençats? Fa de molts dies. Probablement algun embriac, sortit d'una taverna d'aquells pollants, ha sentit una estranya llibertat i ha estripat els bitllets que portava. Gavelló tots eren dels de 10 pessetes de la Generalitat. De 5 pessetes, n'hi havia pocs. Per sobre l'empedrat florí el verd dubiós de la moneda de paper.

El gest de l'incògnit — embriac o bromista — ha provocat molt d'esprenon. Aquest matí, el carrer de les Moles ha estat escarri de moltes discussions. Darrera de la jeina de carcer, amb paciència increïble, dos o tres trossets que "lliguessin", es produïa el conflicte d'establir relació amb el qui posseís altres trossets que s'vincuessin amb els recollits. Perquè el sembrador de bitllets els ha trencats massa. Hi havia fragments que no reconeixien el nom de tal, sinó el de particulars.

Item presentant una discussió molt viva, gairebé baralla, entre els posseïdors de trossets que "casaven".

«Qui tenia el dret d'apropiar-se el bitllet? ¿El qui l'havia recollit la major quantitat? ¿El qui en tenia la menor?»

El primer sostenia que ell posseïa el bitllet, per més que l'hi manqués poc o molt. L'altre afirmava que el valor d'aquell paper moneda depenia dels petits fragments que ell tenia al seu poder.

No s'han entès.

En altres casos, el conflicte era més gros. Els trossets d'un bitllet estaven repartits entre cinc o sis propietaris. I encara no era ben segur que en sortís cap bitllet sencer, puix que ningú no s'entendria a deixar els seus trossets per a ésser "provats".

El conflicte de la petita propietat semblava que havia de portar un dia de dol al pacífic carrer de les Moles.

Nostres hem pensat molt en el verí que encamana la moneda.

En n'hem anat.

Després, quan els tros i el xafec d'estiu d'aquest matí feren córrer la gent pels carrers, hem pensat que el conflicte del carrer de les Moles es pot haver acabat sense solució; amb una desbandada.

Potser els homes fan bé de no obrir els ulls massa aviat.

TOTS ELS CIUTADANS PODEN USUFRUCTUAR I HAN D'USUFRUCTUAR ELS SERVEIS GRATUÏTS QUE TE ESTABLERTS L'ESTAT

Nota de la Delegació d'Ordre Públic:

Per a ningú no és un secret el que fins a una data determinada ha passat en la concessió de passaports. Un cop passada la data esmentada, cessaren les lamentables circumstàncies, i quedaren desterrats els procediments viciosos que les animaven. No obstant, esven que encara queden desaprovisius i incients en col·laboració lamentable, que pretenen donar vida als procediments de corrupció que uns i altres van produint a les coses.

Així, concretament, ha ingressat a la presó un advocat, per haver estat una pobre dama, de la qual havia aconseguit una quantitat important per a gestionar el passaport, document que, d'altra banda, cal fer present que per obtenir-lo és suficient

presentar la sol·licitud corresponent, acompanyada de la documentació reglamentària.

Heus ací com ha acabat aquest negoci: l'advocat, a la presó, i la ciutadana, sense passaport i sense diner.

Cal que tots els ciutadans escomulgats que, fent ús de llurs drets, poden i han d'usufructuar aquells serveis gratuïts que, amb el deure que correspon, te establert l'Estat, i cal que mai no consentin ésser víctimes de terribles maneigs de vicidius que trenquen d'estalar-los. Cal que hom desistís ràpidament i amb valentia política que intenti de proposar-los despeses d'aquesta mena, al marge de la llei. La moral més autèntica ha de predir aquesta mena de serveis.

La tronada d'aquest matí

— Canonades!... Canonades!... Al refugi!...
— I què fan les sirenes?...
— No ho sé! Però vénen els «tronaquistes»!

Sindicat Unic de la Indústria de l'Espectacle Barcelona AL PAS D'UNA CAMPANYA INSIDIOSA

De les tres modalitats més destacades de l'Espectacle — Cinema, Teatre i Circ — és palès i com provable que les dues primeres representen per si soles i cada una en l'esfera pròpia, una aportació suficient i de vegades de superàvit per al seu sosteniment econòmic.

El Sindicat de la Indústria de l'Espectacle, la tendència del qual ha estat abans i després del 19 de juliol de solidaritat i ajut mutu, avui i en presència de la ideologia confederal, prova i prova amb fets l'autenticitat d'aquell ajut mutu. I ho prova, amb tot i viure una època d'exceptionals restriccions de guerra, a part que estiguem en els mesos estivals, quan de públic i notori que decreix l'assistència a tota classe de sales.

¿Amb qui prova d'una manera sobrada el Sindicat de la Indústria de l'Espectacle, aquella resultat d'ajut mutu? Amb el treballador de Varietats i Circ precisament.

Aquest treball era aleatori, insegur, mal retribuït i, sobretot, estrany al sentit d'equitat, el món de les jerarquies dels monopolis, essència de tota empresa burgesa, dominava aquesta característica de l'Espectacle, amuntant amb freqüència per l'especulació de botelleria cara a les botges. I a aquest règim succeï un sentit igualitari. L'administració de les sales de Varietats i Circ no és una empresa ni els seus gestors sindicals són empresaris, car mai no hi ha apropiació privada, ni acumulació per al repartiment de dividends, ni empeny de cap quantitat en afers estranys a les obligacions concretes amb els treballadors i formalitzades en règim obert, no tota reclamació personal o col·lectiva és escoltada i resolta amb perfecta legalitat orgànica i funcional.

Si no existís empresa, sinó gerència professional purament sindical i administrativa, ¿per quin motiu es vol aliberar un règim tan evidentment humà, que sempre en poc temps 175.000 pessetes a fixar el desnivell econòmic de l'espectacle Varietats i Circ, sense dubte deficitari en el seu funcionament? ¿Es que la Junta de la Secció o la Central tindran la culpa que no hi hagi un públic client asidu a aquesta mena d'espectacle? Per-se çbérrer d'aquestes consideracions de comparació tan evident, ens sembla elemental.

Assistim a la iniciació d'una manobra de gran estil per a malmetre la socialització de l'Espectacle, feta pel Sindicat d'aquesta Indústria amb la tenacitat de les convencions fermes amb els mètodes de prohibit demostrats. ¿Hi haurà contra nosaltres una conjura partidista de les antigues empreses de Cinemes i Teatres, d'acord, per que respecta al conflicte present, amb certes empreses periodístiques polítiques alienes a tota ideologia i a la densitat sindical que en l'Espectacle assolix la C. N. T. ? ¿Es barrejaran en la conjura funcionaris de categoria política i política sense altra professió? ¿Serà que les cases logadores de films i els empresaris de cinemes, aversaris irreconciliables en el terreny de l'espectacle, s'unifiquen, com tota els suposats unificats, contra els qui administrem l'Espectacle amb huma-

na solidaritat i sense el més petit interès particularista?

En la Primera Mitja dels empresaris es destaquen els motius d'una recent conferència: "El Arte y los Artistas", conferència que sembla formar part antisocial, conferència d'horitzó tan limitat que es reduïx a demanar una mena de règim separat a cada sala, que hom suposa que és per als efectes econòmics. Si fos així, hi hauria sous grans i sous ínfims; però el que hi hauria més seria sous que no passarien molt del zero. Reiterem les categories, però l'Espectacle seria un viver on hi hauria plantes urines a expensas de la vida de la majoria. Una altra característica de la conferència consisteix a culpar de la decadència del Teatre els actors. Però innuèndiament proposa que s'organitzin escoles d'actors. ¿Per què, si segons el conferenciant, no hi ha actors? ¿Per a demanar, com ho fa, l'"ajut oficial"? I aquesta és la clau de la conferència: l'"ajut oficial", és a dir, el que ha trancat a tot arreu, car l'Estat pot repartir pessetes i plaques, però és incapaç de repartir competència.

La competència és la nostra comarcal i ho és la seva organització i difusió en tota els aspectes. A Rússia, l'Espectacle evoluciona en el sentit requerit pel Poble, que abunda en teatres de repertori estatal i afavoreix obres no vinculades en la metodologia governamental. Aquest fenomen, és tan expressiu, que a Rússia, al país que els unificats creuen conèixer, es representen actualment obres de Lope de Vega, cingue espanyol; dels romàntics francesos, d'autors lliures russos anteriors al 1914; ara fa poc ha estat posada en escena una comèdia de Lope: "El perro del hortelano", al Teatre de la Revolució, de Moscou. En canvi, a Rússia no poden representar-se obres com les de Skelberg, malgrat ésser un autor socialista i marxista, perquè perquè la censura oficial marxista ho prohibeix, mentre el públic fa acceptar obres d'autors no marxistes, que assolixen un èxit extraordinari. L'Estat no pot orientar l'espectacle, perquè en fa un mitjà estatal i una nota oficial en acció que no interessa al poble ni als veritables artistes, sinó als partits polítics que es disputen el monopoli partidista.

Els treballadors de Barcelona que actuen en varietats i circ, es veuen afalagats per empresaris i polítics, és a dir, per elements aliens en absolut a la producció. Nosaltres sabem que no són especialistes ni professionals els discontents, sinó en nombre limitat de personal captat interessadament i sabem que aquest descontent pot tenir una causa de sensatesa en el nostre desig de dialogar, que mai no ha estat imposat, sinó proposat, desig de dialogar no tractant correspond quan aquests temes s'emblemaven amb un antagonisme immotivat i la Premsa es conjura, és un ressonador passional en la discussió.

D'ençà que d'acord amb noves normes quedà organitzat el Sindicat de la Indústria de l'Espectacle en l'especialitat Varietats i Circ, ingressà personal que no sols havia deixat voluntariament abans d'ingressar en cap Sindical, sinó que representava modalitats eventuals no ben classificades per ells sinó classificades precisament per llur incorporació a l'Espectacle en un sentit fins a cert punt fixo en l'economia però d'endevidor eventual i acreditat per llur qualitat.

El Sindicat ha aconseguit amb els seus propis recursos el déficit, però no ha pogut aconseguir l'assistència del públic. A pesar de tot, hi ha alguns treballadors de varietats i circ descontents. I aquest descontent és aprofitat pels antagonistes nascuts contra el nostre intent de socialitzar l'Espectacle i elevar les condicions. La carestia la patim tots, i tots tractem de superar-la sense promoure raons contraproduents cap als mateixos protagonistes.

Barcelona, agost de 1937. — Pel Sindicat, La Junta Central.

NOTICIES I AVISOS

EDICTE
Angel Puertes Vidosa, delegat polític de la segona companyia del tercer batalló de la 130 brigada mixta, i en l'actualitat en un curs de Comissaris de Guerra a aquesta plaça, ocuparà en el termini de vuit dies davant el Jutjat Militar d'Instrucció número 4, que té la seva residència oficial a l'edifici de Dependències Militars (Passatge de Colom, 26, segon), arab la finalitat de fer-li una notificació.

CRIDA A UN CAPITÀ I UN SERGENT

S'ordena la urgent presentació a aquesta Comandància Militar, Secció d'Assumptes Generals, del capità d'Infanteria, Francesc Arnal Guasp, i del sergent Joan Hernández Vega.

JUEUS I ARABS A GINEBRA ENCARA S'OCUPEN DEL CAS DE PALESTINA

L'arribaran a complicar més encara?

Jerusalem, 26. — Tant en aquesta capital com a Ginebra s'han realitzat constants gestions per tal de tractar de conciliar les tesis àrab i jueva respecte a la futura estructuració política de Palestina.

La impressió és netament pessimista, perquè s'advertix una clara i creixent oposició dels àrabs al projecte de dividir Palestina en zones hebrea i musulmana.

Respecte a això es considera que un dels obstacles més grans que poden sorgir en les negociacions en curs el podran constituir les deliberacions i acord del Congrés Panàrab que està organitzant el Gran Mufti de Jerusalem. Com és sabut, el Congrés Panàrab estudiarà, principalment, tot el relleu al futur estat de Palestina, i assenalarà les bases per a la iniciació d'una campanya

de gran abast encaminada a organitzar la protesta dels àrabs de tot el Món contra el projecte de creació de l'Estat Jueu a Palestina.

El Congrés Panàrab tindrà les seves sessions a Damasc, capital de Síria, el dia 8 del pròxim setembre.

Mentrestant, se sap positivament que el Gran Mufti està rebent un gran nombre d'adhesions de les organitzacions islàmiques de tot el Món, en les quals excita a treballar per a impedir que arribi a prosperar els projectes sionistes. Les adhesions més entusiastes vénen dels musulmans de l'Índia Anglesa i d'Àràbia, principalment de La Meca. També n'arriben d'Algèria, Tunís, Marroc, etc.—Cosmos.

Londres, 26.—Comuniquen de Je-

russem que ha sorgit una mica d'esperança que es pugui arribar a una fórmula conciliatòria entre les tesis àrab i jueva, sobre l'Estat de Palestina. L'assenyalada fórmula conciliatòria la formació a Palestina d'un Govern internacional, en el qual participarien, per parts iguals, representacions àrabs i jueves. El nou Govern donaria satisfacció a les reivindicacions àrabs. Prohibiria la immigració a Palestina i adoptaria altres disposicions que es creuen susceptibles d'agradar als panàrabs.

Respecte a les probabilitats d'èxit de l'assenyalada fórmula conciliatòria, es reconeix als cercles responsables que són extraordinàriament exigents.

La proposició intermèdia l'han formulada els nuclis jueus destacats que no sustenten l'ideari sionista. — Cosmos.

L'INCENDI D'AHIR EN UN CINEMA
Al Jutjat de guàrdia, es comunicà l'incendi ocorregut a la porta del Cinema Excelsior, de la Granvia, en el qual es cremaren alguns mobles sense que hi hagués desgràcies personals.

DOS FERITS GREUS PER ARMA DE FOC
Al Passatge de la Tenèria, es trobaven els germans Miquel i Jesús Bug Amianto, de dinou i catorze anys d'edat, respectivament, examinant una pistola.

FERIT EN UNA EXPLOSIÓ
De resultes de l'explosió d'una barietada al poble de Puig-reig, rebé greus ferides l'obrer Jaume Cortina Perarnau, de quaranta-vuit anys, que fou traslladat a l'Hospital Clínic de Barcelona.

DETENCIÓ DE DOS MENORS QUE ES DEDICAVEN A ROBAR
La policia procedí a la detenció dels menors d'edat, Joan Bacazo Suárez i Eduard Ouyas Martínez, que portaven alguns objectes que tractaven de vendre, i com que inspiraven sospites, es procedí a llur interrogatori.

MORTAL ATROPELLAMENT
Al carrer de Corta, prop de la plaça d'Espanya, un automòbil guiat per Jaume Fernández Tomás, atropellà el ciclista Josep Martínez, i li causà ferides greus de les quals morí.

EN UN PAS A NIVELL
Un tren de la línia del Nord, a poca metres del pas a nivell del carrer de Prosser, agafà un home d'uns setanta anys, i l'oclí.

La qüestió del pa UNA NOTA DE LA CONSELLERIA DE PROVEIMENTS

"Havent-nos informat per una companya del Comitè Econòmic del Pa que hi ha hagut alguns foms que manca de llenya, a causa de les dificultats amb què es topa per a poder transportar-la a Barcelona, degut a la manca de mitjans amb què es compta, podem anotar que, pels qui correspon, s'està estudiant la manera de resoldre la qüestió del transport, per tal que dintre de poca dies l'assumpte de la fabricació del pa quedi resolt."

Reunió del Consell de ministres

València, 25. — Aquesta tarda, a les sis, es reunirà el Govern en Consell, presidit pel doctor Negrín. — Febus.

Vuit morts en un accident aeri

San Diego (Califòrnia), 26. — Un hidroavió de l'aeronàutica naval d'aquesta base, que efectuava exercicis sobre la badia, ha entrat en barrina per causes que hom desconex i ha caigut al mar com una sageta. Encara que hom acudí immediatament a auxiliar els seus ocupants, no es va poder evitar que els vuit marissim ofegats. — Cosmos.

A causa d'un incendi a Solferino, han quedat interrompudes les comunicacions costeres entre Baiona i Bordeus

Bordeus, 26. — Sobre una formidable estenada de la costa del Golf de Gascuña, poblada per les famoses oïnedes que donen tant d'impuls a la indústria de la fusta i a la restieria, s'ha registrat un incendi violentíssim que aviat s'ha fet amo d'una zona enorme. Totes les comunicacions quedaren tallades al llarg de la costa, fins als voltats de Baiona.

Davant la importància extraordinària del sinistre, foren cridades urgentment les tropes, contingents de voluntaris i els bombers de tota la regió. L'incendi s'inicià a la localitat de Solferino, i fou l'actu vent regant el qui el propagà a una vasta superfície.

La guarnició de tropes senegaleses de Mont de Marsan ha treballat heroicament en l'extinció del foc, però una difícil localització d'aquest.

Amb el fi d'evitar majors males, es tallà el fluid elèctric, quedant Bordeus i altres moltes poblacions a les fosques durant bastant de temps.

La suspensió del servei ferroviari i del transport per carretera ha ocasionat grans perjudicis. Sembla que no hi ha víctimes, però les pèrdues materials són de gran consideració. — Cosmos.

I Chamberlain continua l'estiu

Londres, 26. — El "Premier" Chamberlain, després de condecorar per dues vegades durant el dia d'ahir amb l'edon-lord Halifax i Vandertart, va sortir amb motxina en direcció a Escòcia, per tal de continuar el seu estiu.

s'esmenten, el termini d'aplicació del Decret de sindicació obligatòria dels condecoradors de la terra per a la constitució dels Consells generals, en tota aquella Sindicats que hagin estat formulades protestes o impugnacions a les actes d'escrutini de les eleccions del 25 de juliol d'enguany.

L'OFENSIVA JAPONESA...

(Ve de la primera pàgina)
I tenen ordres severes d'impedir que la nova expedició japonesa pugui posar peu a terra. — Cosmos.

JAPONESOS SHING-HAI EN PODER DELS

Tòquio, 26. — De l'Agència Domei: Les tropes japoneses que atacaven la ciutat de Shing-hai acaben de prendre-la per complet. (No confondre-la amb Shang-hai). — Cosmos.

OFENSIVA A TOTS ELS FRONTS

Tien-tsin, 26. — Els japonesos han decretat una gran ofensiva a tot el front del nord de la Xina. Es declara oficialment que "l'exèrcit japonès ha abandonat definitivament la seva defensa passiva per no deixar les ofensives fins a la victòria definitiva". S'afegix que aquestes ofensives es desenvoluparan a tots els fronts, sense cap excepció i, per tant, també al de Shang-Hai.

Consultades les autoritats japoneses sobre els rumors de propers desenvolupaments bèl·lics a Canton no han negat res i s'han limitat a manifestar que això no era cosa que els pertocava. — Cosmos.

CONFERÈNCIES DIPLOMÀTIQUES

Paris, 26. — El ministre de Relacions Exteriors, Yvon Delbos, ha conferenciat distingidament amb l'ambaixador de Xina a París, doctor Wellington Koo, primer, i després amb l'ambaixador d'Espanya, Angel Osorio i Gallardo.

No ha estat publicada cap nota referent al tractat en aquestes entrevistes, encara que els informadors ho dedueixen fàcilment. — Cosmos.

A LA GENERALITAT NO PASSA RES

Ha estat molt comentat el Decret del Departament d'Agricultura que va publicar ahir el "Diari Oficial". Nosaltres, naturalment, ens abstenim de comentar-lo, per raons fàcils de comprendre.

Atut no podem recollir cap notícia del Palau de la Generalitat, perquè plana damunt d'ell una pau paradisiaca.

No cal visitar les Secretaries, perquè els secretaris dels consellers són els homes més discrets del Món. Si els secretaris són els qui guarden secrets, cal confessar que són uns admirables secretaris. Anem, però, a saber si no tenen necessitat de guardar cap secret, perquè no passa res.

Ben mirat, però, ¿per què han de fer cap manifestació als periodistes, si aquests són tan poc hàbils que les diuen d'una forma que no poden publicar-se?

Els periodistes estem cridats a desaparèixer. Si les notes oficials són tan contràries, ¿per què ens hem d'entestar a escriure comentaris?

En aquests moments, és preferible callar. Si diuen que no passa res, no serem pas nosaltres els qui diguem el contrari.

J. V.

LA COMISSIÓ INFORMADORA DE LES PROPOSTES DE MUNICIPALITZACIÓ DE SERVEIS

El Diari Oficial publica un Decret de la Presidència que disposa que formaran part de la Comissió Mixta encarregada d'informar les propostes de municipalització de serveis, un o dos representants del Departament de Finances, segons el nombre total de representants de la Generalitat.

ES REUNIRÀ LA COMISSIÓ ENCARREGADA DE DICTAMINAR SOBRE EL PROBLEMA DE L'ESTATGE

Ha estat signat un Decret pel qual la Comissió encarregada de dictaminar sobre el problema de l'estatge, s'haurà de reunir en el termini de quinze dies per tal de donar el seu dictamen sobre la qüestió de polítiques immobiliàries que són comentades.

HA ESTAT PRORROGAT EL TERMINI PER A L'APLICACIÓ DEL DECRET DE SINDICACIÓ OBLIGATÒRIA

El Departament d'Agricultura ha publicat una ordre que prorroga per temps indefinit, per les raons que

Continua la victoriosa ofensiva de les nostres forces al front d'Aragó

Quinto, Codo i les posicions del sector de Pina en poder nostre. Quinto pres per assalt. - Es passa una companyia de 90 homes. Dos aparells facciosos abafuts

EXERCIT RE TERRA

Centre. — Al front de la serra del Guadarrama l'enemic ha atacat les nostres posicions de Peñarrubia, però ha estat enèrgicament rebutjat.

Sud Tels. — A la matinada d'avui l'enemic ha atacat fortament en el sector de Madellín, on les nostres forces resisteixen valentament.

Als altres sectors, tiorreigs i canoigs, també, sobre el Palau de la Staia.

Terol. — Entre les nostres posicions del Navazo i les esmigrues d'Azor, s'ha entaulat un fort combat en el qual l'enemic ha emprat gran quantitat de bombes de mà, l'atac ha estat rebutjat.

Continua l'artilleria enemiga intentant amb gran intensitat el pas de Javaloyas.

La nostra artilleria ha disparat contra la posició de Vereda.

Les nostres forces han iniciat una operació a les immediacions de Sierra Palomera, amonçant tallar les comunicacions que unixen Terol amb Saragossa.

Durant aquesta operació han estat ocupats el turó del Rodal i la cota 1244 (Loma de La Serroilla), al nord de Las Masías de la Escoba i del Rey i s'ha arribat a darrera la Sierra Palomera sense trobar-se l'enemic.

Des de les 21 a les 23:15 d'ahir s'ha sentit fort de fusell i de metralladora a l'interior de Terol. Des d'aquesta hora fins a la matinada s'han notat importants moviments de cotxes en aquesta plaça.

Nord (Santander). — L'enemic ha continuat la seva ofensiva, aconseguint ocupar Torrelavega i tallant les principals comunicacions de Santander amb Astúries.

La situació de la capital, per la proximitat de les divisions italianes i altres forces faccioses, resulta extremadament difícil.

Morta part de les nostres tropes s'ha replegat cap a Astúries.

Ampliat al comunicat facilitat a les 24 hores pel Ministeri de Defensa:

EXERCIT DE TERRA

Avui ha continuat amb el mateix entusiasme l'ofensiva que en terra

d'Aragó inicià ahir l'Exèrcit de l'Est.

El resultat de la jornada ha estat encara més positiu que l'obtingut la vigília. Les nostres tropes han assolit la línia Mediana, Poddén, Fuentes de Ebro.

Han caigut al nostre poder Quinto i Codo, així com totes les posicions del sector de Pina.

A Quinto s'ha lluitat amb gran intensitat tots dos dies. Estava la dita població defensada per més de 1.000 homes ben parapetats i disposaven d'artilleria i gran nombre d'armes automàtiques.

L'enemic ha fet molta resistència, la qual li ha costat enorme nombre de baixes.

Quinto s'han pres les nostres tropes per assalt. El darrer reducte en què s'han batut els facciosos ha estat l'església, on es refugiaven els insurgents i guàrdia civil.

A primera hora de la tarda ha caigut el For. Part dels seus defensors han mort i els altres han quedat fets presoners. Alguns d'aquests han contat que la major part dels soldats rebels arriben ahir a la nit d'Alcanyes de Quinto i marxaven cap a Saragossa.

A Quinto ens hem apoderat de sis

peces d'artilleria i gran nombre de fusells, alguns d'ells metralladores.

El veïnat de Quinto ha acollit amb gran alegria les tropes republicanes.

Al sector de Zuera s'ha combatut avui amb gran intensitat. Continuen tallades les comunicacions entre Oesa i Saragossa.

A l'estació de Pina es passà ahir,

a la nit, tota sencera una companyia de 90 homes amb llur armament complet.

Aquest matí forces rebels han pretès recuperar la citada estació, però han estat batudes eficaçment i obligades a fugir. Han deixat al camp 40 fusells.

A l'estació de Bonastre, un altre reducte del qual s'han apoderat les

nostres tropes, hem trobat dos canons. S'han agafat més de mil capes de bestiar.

Les baixes del nostre exèrcit, tant ahir com avui, han estat molt escasses.

L'aviació republicana ha cooperat eficaçment a l'operació. Hi ha hagut dos combats aeri, en un dels quals hem perdut un aparell. Als facciosos els n'hem abatut dos.

LA FUTURA GUERRA

Alemanya diu que pot mobilitzar deu milions d'homes, set per al front i tres per a la reraguarda

Recentment en una fàbrica d'armes d'Alcanyes va ser donada una conferència sobre el tema "La situació política i militar i la tasca dels armaments". L'orador era un tinent coronel adscrit al Ministeri de la Guerra

del Reich, i va dir coses que demostraven la voluntat de lluita i els propòsits agressius de l'Alemanya. "Cal — va explicar — que nosaltres abriguem l'Alemanya amb un cinyell massís de fortaleses. A més, necessitem armaments aeri de gran potència per a poder atacar els adversaris a la vegada.

També necessitem armaments importants al mar, car hom no sap l'actitud que prendrà l'Anglaterra, i l'Alemanya està obligada, en vista de la

nostra península de primeres matèries, a tenir assegurada la llibertat dels transports marítims.

«Es precis concentrar en matèria d'armaments el més viu dels vostres esforços pel cantó de la frontera txeca i pel cantó de la frontera...»

Pel que fa referència a la importància dels efectius, l'orador explicà que, en cas de mobilització, podran ésser cridats a les armes uns deu milions d'homes, dels quals set milions aniran al front i tres milions restaran a la reraguarda.

La C. N. T. mostra el seu agraïment al Partit Socialista Independent d'Anglaterra

València 24. — El Comitè Nacional de la C. N. T. i en nom seu el secretari Martí R. Vázquez, ha adreçat a James Watson, president del Partit Socialista Independent d'Anglaterra i altres membres de la delegació, una carta en la qual li diu que davant les línies de que són objecte per determinada Premsa d'Espanya la C. N. T. vol fer constar que no és aquest el sentit del proletariat espanyol ni dels comunistes que llugen llur vida a les trinxeres.

La C. N. T. afegeix que està altament agraïda de l'astore que ha realitzat a Anglaterra el Partit Socialista Independent, com el que han realitzat a França algunes organitzacions que es veuen representades en la delegació anterior que vingué a Espanya i que també es involucra amb plena irresponsabilitat per alguna Premsa.

Considera la C. N. T. que són dignes de tot respecte i consideració i a totes les organitzacions i partits europeus i del món tinguem la clara visió que heu tingut en apreciar la situació d'Espanya, podem assegurar la temps que hauríem batut d'una manera categòrica el feixisme internacional. — Febus.

TURQUIA PREN MESURES ENERGIQUES

Estambul 24. — Segons certs informes Turquia està disposada a plantejar en el terreny de la diplomàcia internacional la qüestió de l'activitat de submarins desconeguts als Dardanels. Pot plantejar el problema en el terreny internacional, ja que així ho permet la Convenció de Montreux.

Una personalitat competent del Ministeri d'Affers Estrangers turc ha dit que l'assumpt no solament interessava Turquia, sino que tenia un interès

particular per a totes les potències els vaixells de les quals solquen les aigües turques.

Ha acabat dient: Semblant inseguretats exigeix remeis heroics.

Les activitats de les companyies teatrals que actuen a Barcelona

Les teatres de Barcelona segueixen brillant normalment. Els artistes de teatre, els músics i tots els qui viuen dels espectacles públics, mal no agrairan prou l'esforç que han fet les nostres companyies per a fer funcionar les sales d'espectacle, la majoria de les quals avui estarien tancades. No es tracta, doncs, de divertir el públic, en aquests moments de dolor i d'angoixa, sinó de donar pa a centenars de famílies que viuen del teatre.

Al Teatre Roma ha debutat la notable actriu Maria Gámez, amb la comèdia de Navarro i Terrado "Duelo y señora". Maria Gámez, en aquesta obra posa de manifest les seves qualitats artístiques. És una artista excel·lent. Cal també remarcar la tasca dels altres artistes que van intervenir en la representació de l'obra.

Al Principal Palace s'han representat amb gran èxit "Molina de Viento", del mestre Luna, i "La Dolorosa", del mestre Serrano. La cantant Maria Moreno està admirada en la primera d'aquestes obres. Té una veu bellíssima. El tenor Mayral triomfa en "La Dolorosa". Mayral és troba avui en el període àlgid de la seva carrera artística i en la plenitud de les seves facultats vocals. En tots els actes fou ovacionat largament.

Enric Escrivà continua merèdit aplaudint en les obres dels grans dramaturgs catalans. En "El Misteri", de Santiago Rusiñol, obra gran i agudament.

Caldrà que el públic s'adonés que al Pelleran actua una notable Companyia i el més gran dels nostres actors.

"Angelina o la hija del Brigadier" següent portarà molta de gent al Teatre Barcelonès.

Al Novetena, Marc Boter, Maria Teresa Planas i el tenor Escrivà, són molt aplaudits. Es podria dir que per aquest motiu la Companyia que actua en aquest teatre.

El mite feixista necessita un cap i un partit, i l'Espanya rebel no té en aquests moments cap d'aquestes dues coses

"¿Conquerirà Franco el Poble i el retornarà al seu costat?" Aquesta és la pregunta que en un editorial recent s'ha fet un periòdic nacional-romàntic, no menys que el "Frankfurter Zeitung", òrgan del feixisme alemany. Segons sembla, els "nacionals" ja estan convençuts que els feixistes no dominen el territori que ocupen Franco, com alguns monarques, "traca, però no governa". El seu poder només existeix per la força de les armes, i el territori polític l'ajuda a sostenir una precària autoritat.

En el conjunt de judicis nacionals, parciais d'aquest periòdic alemany surten unes quantes veritats ben amagades, però cert, per als feixistes. Franco no s'atreveix a emprendre en el balanç de la guerra. Una de les coses importants és l'origen del moviment que, sense dubte per sorpresa, als feixistes anomenen "nacionals". Franco no ha nascut a la vida pública per cap impuls polític, és a dir, per la decisió d'una força nacional estructurada i organica. Ha estat, una abstracció militar, autònoma des de fora, co que l'he col·locat a la seva davantera de la VII empenya. "La posició de l'exèrcit — diu el periòdic — serà molt important en el nou Estat, però mai no podrà substituir una feconda organització política del Poble i amb això, la possibilitat de l'acobament, enfortiment i creació de la força política espiritual. Tractant del feixisme, que domina petot arreu per

la violència i significa una expressió lúgubre en l'ordre moral, no pot parlar-se de força política ni d'intimitat estructural. Però cal reconèixer que ha actuat sempre com a partit de masses, guaidant s'hi arrodosessin desesperades o enganades. El que no ha succeït mai, és que el feixisme s'establis amb un cop militar, sense un sistema previ d'organització civil, sense pensament ni programa. El jurat "franquista" és una fiada, perquè ho és el mateix Franco, que al no negueuissin desaperçut Sanjurjo, Goded i Josep Antoni Prato de Rivera, jugaria un paper molt secundari en aquests instants. El mite feixista necessita un cap i un partit, i l'Espanya feixista no té, actualment, cap d'aquests elements indispensables.

Al feixisme internacional no li passa pas per alt la ineficàcia política dels rebels espanyols. Si no fos per la situació d'Espanya i les seves riqueses naturals, ja hauria abandonat Franco, del qual "Frankfurter" declara "que no té ni tan sols una figura gal·larda".

Tot l'article que comentem tendeix a demostrar que encara és possible de trobar una base política i popular per al moviment nacionalista espanyol. Refusa tot amb tot, que pugui tenir semblances amb el feixisme italià i alemany. Més aviat és el camí de Pilsudsky a Polònia, el que segueixen els nacionals espanyols. Aquest repte explica perfectament el concep-

te que a les altes esferes de Berlín, hom té de Franco. Ni tan solament amb el fet polonès té pareu la vergonyosa subversió dels generals al·líats. Pilsudsky, antic socialista, fou, al capdavant, un home del Poble que lluita per la llibertat del seu país abans de la seva criminal apostasia. Franco és un militar de fortuna, estrany fins ara als problemes polítics, que llura fredsament la seva pàtria a l'estranger.

Tot allò que al camp rebel es predica sobre renovació nacional, és d'una falsedat manifesta i, en certs aspectes, d'un mimetisme ridícul: el mico de Salamanca, saludant a la romana i marxant al pas de l'oca darrera el rabatò estranger. La literatura que emborn de l'Imperi i de la tradició hispànica han fet els corruptelants de F. E. no fa sinó revelar la submissió dels facciosos a llurs empresaris de Berlín i Roma. Allò que correspon als facciosos no és l'alludat a l'Imperi, sino a la colònia, puix que en pla de colonitzadors han vingut a Espanya els italians i els alemanys. Res no hi ha allí d'honorable ni de nacional. El "Frankfurter Zeitung" parla "deis dos grans moviments de l'Espanya moderna: el falangisme i el requetó". Si sabia que el requetó és un moviment polític que té més de 50 anys, i que la "Falange" no obtingué cap lloc en les darreres eleccions generals, s'en guardaria molt bé, però el diari "nazi" d'alludir aquests partits. Franco arri-

ga la seva indignació política recollint en aquestes dues crasses, que ja comencen de fallar, car són fraccions d'opinió desiguals i diferents. En tot cas, res no trenca a veure amb el poble, car són els residus salvatges d'una Espanya feudal que la República no reeixí encara a desarrelar del país. Però ni en l'ordre polític ni en l'ordre social no tenen, aquestes dues forces, solucions estimables, ni contemplades a través del sistema d'un Estat totalitari.

Molt menys podran actuar amb eficàcia unides i l'artífex d'un partit fet per decret, a la manera d'aquella proclama Unió Patriòtica, que va empenyar-se el general Primo de Rivera. Les divergències han d'ésser cada dia més greus, car falta a la reraguarda facciosa adhoc aquella unitat interna que constitueix el comú denominador de l'anifexisme. Si en aquests dies, predominantment quan es lluren allà batalles aferrades entorn del plet dinàstic, Franco fa esforços per a mantenir vagament la hipòtesi de la restauració monàrquica, si bé declara que ell no pot veure "un poder intern". Però, els qui, aparentment, són els seus partidaris, lluiten fortament per a imposar els seus candidats. El "franquisme" no és altra cosa que la màscara de totes aquestes invisibles ambicions. El "Frankfurter Zeitung" en pot saber segur Franco mai no conquerirà el poble sobre el qual domina.

Metralla sobre Madrid

Madrid, 26. — Novament l'artilleria al servei dels generals traïdors ha tornat a disparar els seus projectils sobre la població civil de Madrid.

Anir, a les dotze de la nit, quan una gran part del veïnat ja descansava, els obusos llançaren llur mortífera metralla. El foc de les peces feixistes va durar fins a tres quarts d'una. Va caure una gran quantitat de projectils en diversos barris.

La fortuna, per bé que calgué lamentar danyos en diversos edificis, el nombre de ferits fou molt escàs. — I un.

La protecció dels vaixells britànics en la Mediterrània

Londres, 25. — Sobre la situació a l'Extrem Orient, Chamberlain, Eden i Halifax han constatat que han estat adoptades totes les mesures necessàries per a protegir la vida i els interessos dels súbdits britànics residents a Xang-Hai.

Els ministres han deliberat també sobre les nombroses agressions de que són víctimes els vaixells mercants al Mediterrani.

Amb relació a aquest punt, el Govern britànic ha decidit mantenir una petita flota de destructors i diverses unitats de primera categoria per tal d'assumir la protecció de la navegació britànica al Mediterrani.

Mèxic, avui, frueix d'una era de tranquil·litat política, de llibertat religiosa, de progrés social i de prosperitat econòmica

Per considerar d'importància tot allò que contribueix a divulgar entre els espanyols l'estat actual del poble germà que amb tanta d'amor sosté la nostra causa, tradim un article que amb la signatura de Frank Morges publica "La Tribune des Nations", i n'insereix els paràgrafs de més relleu.

El President Lázaro Cárdenas.—Per primera vegada, pot dir-se, un President de Mèxic ha arribat constitucionalment al poder, on es manté sense contratemps, sostingut per tota la nació, sense que cap rival s'hi aixequi en contra. Per primera vegada, també, un President mexicà s'ha capat el sincer afecte del poble. El general Cárdenas no ha pas temut de recórrer cadaçuna a les regions del país i a informar personalment de les necessitats de seus habitants. Veritable President democrata, ha supri-

mit de l'esmerç del seu temps — la part representativa; però, per contra, ha obrert de bat a bat la porta del seu despatx a les Delegacions d'obrers i de camperols i s'ha esforçat sempre a fer justícia.

Mèxic, avui, gaudeix d'una era de tranquil·litat política, de llibertat religiosa, de progrés social i de prosperitat econòmica.

Situació política. — A Mèxic no hi ha hagut sinó un sol grup polític, el qual ha absorbit tots els grans partits: és el Partit Nacional Revolucionari (P. N. R.). El P. N. R. no és exactament un partit polític; constitueix més aviat el quadre de la Nació. El seu programa, molt vast, és el programa del Govern. En efecte, quan pel novembre del 1933, la Convenció de Querétaro del P. N. R. elegí per a candidat a la Presidència de la República el general Lázaro Cárdenas, aquest va comprometre's a aplicar el Pla sisennal que el Partit Nacional Revolucionari acabava d'aprovar.

Els quatre objectius principals perseguits pel Govern mexicà són els següents: Primer: nova distribució de les terres pel repartiment de les grans propietats, a fi que els camperols indís recuperin els béns de que van ésser desposseïts en la conquesta espanyola. Segon: regeneració de les masses indígenes per la instrucció i per l'educació. Tercer: millor

repartiment de les riqueses i retorn progressiu a la col·lectivitat de les activitats econòmiques d'interès públic, actualment dirigides per companyies privades. Quart: organització de les masses obreres i millorament del nivell de vida dels treballadors.

Les organitzacions obreres. — Un dels primers efectes de la reforma empresa pels Governos que han conduït Mèxic vers nous destins, d'una vintena d'anys ençà, ha estat el d'ajudar els obrers a organitzar-se en Sindicats, a fi de poder lluitar contra l'opressió del capitalisme. El resultat ha superat les esperances; els obrers s'han organitzat tan bé que, si més no, una de les seves confederacions, la C. T. M., és un veritable Estat dintre l'Estat, que sap imposar les seves voluntats al Govern. El seu líder, Lombard Toledano, és una mena de ministre de les masses, que el president no deixa mai de consultar amb motiu dels conflictes obrers que es produeixen.

Els conflictes obrers són, actualment, els únics que pertorben la tranquil·litat pública, i ho fan amb sorprenent facilitat, car arriben a paràlitzar regions senceres, tot sovint per simples qüestions de rivalitats sindicals, en greu perjudici de la prosperitat del país.

Les masses obreres estan agrupades en dues fortes organitzacions: la

Confederació dels Treballadors Mexicà (C. T. M.), dirigida, com acabem de dir, per Lombard Toledano; reuneix aproximadament 680.000 membres; l'altra organització és la Confederació Regional d'Obrers Mexicans (C. R. O. M.), que agrupa 50.000 obrers, i el líder de la qual és Lluís Morones. Hi ha d'altres organitzacions secundàries, tals com la F. R. O. C. (Federació Regional d'Obrers i Camperols) i la Confederació General del Treball, però ambdues són filials de la C. T. M.

Els conflictes són de dues menes: les rivalitats entre la C. T. M. i la C. R. O. M., en les quals el Govern, que hi ha d'intervenir com a àrbitre, es troba en una situació molt delicada, per tal com perilla de perdre l'ajut de l'una o de l'altra poderosa organització. Les vagues de reivindicacions són les més freqüents, perquè els obrers mexicans estan convençuts que les vagues són no solament un dret per a ells, ans també un deure. Sobre aquest particular, Lombard Toledano declarava: «El mitjà més eficaç de defensar els interessos dels treballadors, és el progrés constant de la legislació i la interpretació revolucionària de les lleis. Per mitjà de la vaga i gràcies a d'altres mètodes sindicals, creem una situació de fet, un dret consuetudinari, que obliga l'Estat a modificar les lleis escrites i a interpretar-les d'una manera progressista.»

(Continuarà)

INSTRUCCIONS ALS FISCALS DELS JURATS D'URGÈNCIA

El fiscal de l'Audiència, Olabarrieta, ha dictat unes instruccions adreçades als fiscals dels Jurats d'Urgència per tal d'orientar llur actuació en l'aplicació de les noves normes processals que determinen el Decret del 6 del corrent mes d'agost, a fi que hi hagi més garantia per als processats i més defensa dels interessos públics.

DINOU DECRETS DE PROCESSAMENT

Ha tornat de Calonge i Palamós el jutge especial, Bertran de Quintana, després d'instruir diligències. S'han trobat 14 cadàvers, tots els quals han pogut ésser identificats. L'esmentat jutge ha dictat 19 decrets de processament per aquests morts.

PROCESSATS ABSOLTS

Dvant el Tribunal Popular núm. 2 s'ha vist una causa contra Joan Fa-

bregó Comamala, acusat d'un delict de furt en apoderar-se de la cartera d'un passatger del tren on anava, per estat mancat de recursos.

El Jurat s'ha complert del processat i l'ha absolt.

Aquest matí, al Jurat d'Urgència núm. 2 s'ha vist la causa contra Josep Ribas Mayoral, acusat d'un delict d'auxili a la rebel·lió, en ésser-li trobat al seu domicili un fusell.

El Jurat ha dictat un veredict d'innocència, i el Tribunal ha absolt el processat.

Ahir foren absolts Marius Marcelino i la seva muller, Antonia Sánchez, jutjats pel Jurat d'Urgència, pel delict de desafecte al règim.

El Tribunal del Jurat d'Urgència núm. 2 ha retirat l'acusació que sostenia contra Leonardo Lapreve, acusat d'un delict d'atrasament.

EN LLIBERTAT

S'ha decretat la llibertat de Joan Mas Vendrell, veí de Begas.

L'APROPIACIÓ DE FINQUES RUSTIQUES DE PROPIETARIS DECLARATS FACCIOSOS

Per Decret del Departament d'Agricultura de data 14 de juliol proposat (publicat al «Diari Oficial» del dia 15 del mateix mes), fou despenda l'apropiació, per part de la Generalitat, de totes les finques rustiques del territori català pertanyents a elements facciosos, per tal d'evitar cedides oportunament per a llur explotació, i en la forma que en l'article del mateix Decret es determina.

Com a complement necessari d'aquesta disposició, i en virtut de les facultats que en el seu article II són atorgades al Conseller d'Agricultura per Ordre d'aquesta Conselleria del dia 21 del mateix mes de juliol d'enguany (publicades al «Diari Oficial» del dia 30), va aprovar-se el procediment a que havia de subjectar-se la tramitació dels expedients de responsabilitat, en virtut dels quals ha de recaure, demunt els propietaris que ho fossin, la declaració d'element faccios, i disposar-se, subsequentment, la definitiva apropiació de les finques dels tals propietaris.

El Decret de referència preven l'obertura d'un període complementari de presentació de noves propostes d'apropiació, al qual únicament podran concórrer les organitzacions polítiques i sindicals, i en l'article quart del procediment, es fixa que el període en qüestió finirà el dia 30 de l'actual mes d'agost.

En conseqüència, aquesta Conselleria recorre a les organitzacions polítiques i sindicals que vulguin instar la iniciació d'algun expedient de responsabilitat contra algun propietari presumpte faccios, que cal que indispensablement presentin l'essencial instància a la Junta Municipal Agrària del terme municipal corresponent, per tot el dia 30 de l'actual mes d'agost, sense la qual cosa no podria ésser feta la pertinent declaració de responsabilitat, que és tan com dir que legalment no podria procedir-se a l'apropiació de les finques ni ésser aquestes cedides per la Generalitat, com es preveu en les disposicions al·ludides.

Hitler veu jueus pertot arreu, i on no n'hi ha, els inventa

Berlin, 24. — El «Schwarze Korps» publica un article titulat «Jueus benen en la ciència», que ataca furiosament els jueus de ciència que han conservat la independència de llur criteri científic. Declara que el nombre dels homes de ciència que prenen com a model jueus savia, encara és molt important a Alemanya. Dit que el judaisme no solament existeix dintre les fronteres purament racials, sino que també hi ha jueus per convicció, «jueus per esperit» i «jueus per caràcter». El periòdic sta-

en particularment el professor Heisenberg, de Leipzig, que l'any 1926 pronuncià «astutament» que es publicà en un periòdic nacionalista un article seu, en el qual es parlava de la teoria de la relativitat d'Einstein «com a base indiscutible de tota ulterior investigació científica».

«Schwarze Korps» acaba dient que de 2.138 articles que l'últim semestre han publicat les revistes mèdiques, 1.083 són d'autors estrangers, entre els quals fins i tot «hi ha alguns autors soviètics».

Els alemanys comencen d'adonar-se que s'han convertit en víctimes d'una banda d'aventurers polítics i d'ignorants

Malgrat el soroll de xaranges i tabals amb què el cap de claca, Goebbels, fa caillar el poble alemany, aquest comença d'adonar-se que s'ha convertit en la víctima d'una banda d'aventurers polítics i d'ignorants de les coses de l'Economia. Aquesta pretasos alliberadora, avui es revelen com implacables tirans, i fan amb el poble alemany el més infame dels jocs. D'aquesta pretasos revoluciona-

ria ha sortit una banda d'astuts, que corren a la recerca de places i sinecures. El nombre de funcionaris de l'Estat ha augmentat en mig milió. Aquests són els qui segueixen pertot arreu el cap del règim i els qui aixequen el crit de «Visca Hitler!»

A Alemanya, actualment existeix la singular situació que els cabals pertanyents a l'Estat són utilitzats pel Partit hitleria, mentre que el que

pertany al Partit hitleria no pot ésser utilitzat per l'Estat.

L'arbitrarietat de Hitler i dels qui el volten és tal, que les qüestions més essencials de la vida política són solucionades amb un cop de ploma, sense que els qui actuen així es preocupin el més mínim de les repercussions dels seus actes. Això significa que el poble és considerat com un pilot d'illota, l'opinió dels quals és inútil conèixer.

Resposta de les dones catalanes a les Associacions femenines xineses

Enmig de la nostra pròpia angouxa de dones catalanes en lluita per un ideal de llibertat, havem escoltat el crit emocionant que les dones xineses han fet arribar fins a nosaltres per mitjà d'un manifest.

Vosaltres, dones xineses, que veieu les vostres terres envaïdes per l'imperialisme nipó, d'acord internacional, podeu donar-vos compte, una vegada més, dels maneigs inconfessables que mouen les diplomàcies dictatorials.

Defenseu la vostra terra amb tota la vostra ànima, així com nosaltres prometem no cedir ni un sol pam del nostre propi territori, i davant les hordes assassines que els feixistes trameten, posem-hi tot el daller dels nostres pits i tot l'entusiasme de la nostra fe. Vosaltres i nosaltres tenim en joc totes aquelles coses que són les raons poderoses que ens permeten viure amb dignitat, val la pena de perdre la vida en la seva defensa.

Lluita aferrissada, companyes xineses, endavant, fins a la victòria que us desitgem total i havint.

Sabem com és de dolorosa veure caure els propis fills, devorats per aquesta monstre que és la guerra, però també i per pròpia experiència, sabem com seria de cruel, si els enemics de la cultura i la veritable civilització, arribessin a assolir el triomf. Ningú no podria estar tranquil en la seva llar, ningú no podria tenir segura la seva vida. Tots els nostres serien convertits en un immens camp de concentració, tot seria mort, desolació i misèria. La repressió més violenta, el carnatge més cruel i inhumà, i l'amihilament de la consciència en serien les conseqüències més immediates.

Per alliberar el Món dels imperialsistes tètrics, que necessiten imprescindiblement de la mort per a poder alimentar els seus apetits. Avant, companyes, a la lluita!

QUI ES VON STOEHRER?

Berlin, 25. — Von Faupel ha abandonat Salamanca juntament amb la seva esposa. Hom afirma que serà substituït per un diplomàtic de carrera. Segons von Faupel, incideix com a successor seu Eberhard Stöhrer.

Berlin, 25. — Es confirma que Eberhard von Stöhrer serà nomenat ambascador d'Alemanya a Salamanca, en substitució del general von Faupel. Hom creu que el nomenament oficial serà fet públic d'un moment a l'altre.

Von Stöhrer té 55 anys d'edat i ha exercit funcions diplomàtiques a Sofia, Londres i Brussel·les, i fins al novembre del 1926 fou cap de la Direcció de personal del Ministeri alemany d'Afers Estrangers. Del 1926

al 1935 representà el Reich a El Caire. El setembre del 1935 fou nomenat ministre a Bucarest, però a causa de la guerra d'Etiòpia i de la tensió que aquesta provocà, a Berlin cregueren que estava millor a Egipte. El mes d'abril del 1936 von Stöhrer feia una excursió pel desert, fou sorprès per una tempesta de sorra i s'estigué sense notícies d'ell durant quatre dies, fins que fou salvat per uns avions anglesos.

El juliol de l'any passat fou nomenat ambascador a Madrid, però no arribà a prendre possessió del càrrec perquè esclatà la guerra civil.

Von Stöhrer és conegut entre els elements diplomàtics per la facilitat que té a organitzar les intrigues més fantàstiques.

Consells a tots els armadors i patrons dels vaixells mercants anglesos

Londres, 26. — El Board of Trade, per mitjà de la Cambra de Navegació del Govern, ha aconsellat tots els armadors i patrons dels vaixells de comerç que circulen en algunes espanyoles, que prenguin mesures per a la fàcil identificació dels seus vaixells.

Es recomana d'hiisar sempre el pavelló mercant, que figurin clarament els colors de la bandera britànica, i que es facin pintar en grans lletres, a estribord, els noms del vaixell i, sobre tot, que no s'entri als ports republicans espanyols abans de l'alba o després del crepuscle.

El Board of Trade anuncia que l'adopció d'aquestes mesures fou aconsellada abans que Franco trametés un

avertit prop de l'ambaixador britànic a Espanya, resident a Hendaya, que recomanava de posar en pràctica aquestes mesures.

Un príncep que desitja donar sang per als nostres ferits

Ahir arribà a Barcelona el príncep Lluís de Borbó.

En una cursa amb els periodistes, posà de manifest la seva aversió envers el feixisme i la seva franca simpatia per la Lluita que el poble espanyol sosté contra Franco i els seus aliats del feixisme internacional.

El príncep Lluís manifestà el seu desig de cedir una quantitat de sang perquè sigui destinada als serveis de transfusió per als ferits del front d'Aragó.

tant de la justícia, la pau i la llibertat dels pobles. Fins a la victòria vostra i la nostra. Comitè de Dones contra el Feixisme i la Guerra.

Federació Local de Grups Anarquistes de Barcelona

CICLE DE REUNIONS DE BARRIADA I DISTRICTE PER A PROCEDIR A LA NOVA ESTRUCTURACIÓ DE LA F. A. I.

Per a procedir a la nova estructura de la F. A. I., segons els acords presos en els últims Plens, el Secretariat de la Federació Local de Grups Anarquistes de Barcelona, convoca tots els grups, desglorats per barrades, en l'ordre i dates que més avall s'indica.

En totes les reunions es discutirà el següent ordre del dia:

- Primer. — Informe verbal de la Comissió reorganitzadora.
- Segon. — Designació del lloc on ha d'estar emplaçada l'Agrupació Anarquista de barriada.
- Tercer. — Nomenament de la sub-comissió reorganitzadora de Districte.
- Quart. — Iniciatives sobre els treballs de reorganització.

A aquestes reunions caldrà que hi assisteixin tots els components dels grups de la respectiva barriada, i, amb caràcter informatiu, una delegació de les organitzacions de l'Ateneu Llibertari.

Les barrades queden convocades pel següent ordre:

- Demà, dia 27, a les set de la tarda, reunió dels grups del Districte I, barriada de la Barceloneta.
- Dissabte, dia 28, a les set de la tarda, reunió dels grups del Districte II, barrades del Poble Sec i Can Tunis.
- Diumenge, dia 29, a les deu del matí, reunió dels grups del Districte III, barrades de Sarrià, Bonanova, Sant Gervasi, Pedralbes i Les Corts.
- Dilluns, dia 30, a les set de la tarda, reunió dels grups de la barriada del Centre, Districtes IV, V i VI.
- Dimarts, dia 31, a les set de la tarda, reunió dels grups del Districte VII, barrades de Sants, Hostafrancs i Coll-Blanc.
- Dimecres, dia 1 de setembre, a les set de la tarda, reunió dels grups del Districte VIII, barriada de Gràcia.
- Dijous, dia 2, a les set de la tarda, reunió dels grups del Districte IX, barrades de Poblet, Camp de l'Arpa, Guinardó, Carmel, Horta, Santa Eulàlia, La Sagrera, Harmonia de Palomar i Can Baró.
- Divendres dia 3, a les set de la tarda, reunió dels grups del Districte X, barrades del Clot, Poble Nou, Somorrostro, Martí de Provençals i Pequin.

Totes les reunions convocades se celebraran a la Casa C. N. T. F. A. I. Per a donar major eficàcia als treballs de reorganització, cap afiliat a la F. A. I. no ha de mancar a les reunions de la respectiva barriada.

Per la Federació Local de Grups Anarquistes de Barcelona.

El secretari
A. G. GILBERT

CULTURA

EL CURS SINTÈTIC DE FILOSOFIA NOVA

Aquí tindrà lloc la segona línia de les que es donen a l'Agrupació Anarquista "Els d'Aquí i els d'Allí", a càrrec del doctor Dídac Ruiz.

LICONS DE MÚSICA

L'Ateneu Obrer Cultural i Joventut Llibertària del Poblet han organitzat una Secció de Música que organitza llicions de música a forma de professors, alumnes, i subalterns als instituts i altres centres docents. Repetides vegades han arribat a nosaltres proves del que diem: aquesta necessitat es feu palesa altra vegada davant el que ha passat a l'Institut de Sarrià.

CARTA OBERTA

No és la primera vegada que prenem la ploma per a recordar a les autoritats docents la necessitat immediata d'una agrupació a forma de professors, alumnes, i subalterns als instituts i altres centres docents. Repetides vegades han arribat a nosaltres proves del que diem: aquesta necessitat es feu palesa altra vegada davant el que ha passat a l'Institut de Sarrià.

En aquest institut hi havia alguns estudiants revolucionaris, però per cert, que emmerdaven els moments que vivim i van voler desenvolupar-hi una tasca revolucionària. Propugnaren per una depuració encertada, per un nou pla d'estudis que substituís el que ara regna del qual no farem l'elogi, etc. Alguns professors de l'Institut van voler manifestar per la propaganda revolucionària dels nostres companys i els van amenaçar repetidament. Els digueren que "ja es veurien les orelles en els salons", i, efectivament, arribaren aquestes i els nostres companys es van veure obligats amb un suspens que no mereixien.

I no solament s'amençaven contra els nostres militants, sinó que han portat l'horrible fins als companys marcats que es destacaven per llur tasca de proselitisme i agilitat en els quadres estudiantils.

Rebent que aquestes paraules entraven en el buit, com hi han calgut sempre les que tractaven d'aquest assumpte, però un cop més insistim: Els estudiants revolucionaris no volien estudiar sota les ordres d'un professorat inepte i reaccionari, que sistemàticament s'afaxa davant les aspiracions dels joves revolucionaris.

Exigim, com a mesura immediata, que els professors que abusaven de llur autoritat siguin substituïts com es mereixen, per tal que no tornin a passar fets d'aquesta naturalesa. — Estudiants C. N. T. BIBLIOTECA D'ALUMNES I EX ALUMNES DE L'INSTITUT-ESCOLA "PI I MARGALL"

Informació orgànica

SINDICATS

SINDICAT DE LA INDUSTRIA DE L'EDIFICACIÓ, FUSTA I DECORACIÓ
Assabentem la joventut estudiosa que desitgi participar al Congrés de l'Institut Obrer que, per al seu ingrés, està oberta la matrícula i aviat es donarà un curs preparatori, al qual aquest Sindicat presentarà els companys que hagin obtingut millor classificació.

Tenen dret els joves de 15 a 18 anys, en primer terme, i fins a 25 els altres.

Per a inscripcions i detalls, a la Subsecretaria del Sindicat, Bailén, 38. pral. Secció Tècnica de Paletes i manobres

Es comunica a tots els delegats de control i obrers que en breus dies portin una relació dels treballadors de les respectives cases, per tal que aquesta Secció pugui fer una estadística dels treballadors que hi estan inscrits.

SINDICAT ÚNIC DE L'ENSENYAMENT I PROFESSIONS LIBERALS
C. N. T.-A. I. T.
Secció de Professors de Música

Preguem tots els afiliats d'aquesta Secció que passin sense falta dintre d'aquesta setmana, de sis a vuit de la tarda, pe lloc social (Passagiu Pi i Margall, 35) per a parlar d'un afer que els interessa molt.

SINDICAT ÚNIC DE LA DISTRIBUCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Preguem tots els afiliats inscrits a la Borsa d'aquest Sindicat que passin per les seves oficines, Plaça Macià, 12, durant tot el que resta d'aquest mes, de quatre a set de la tarda, per tal de procedir a una acurada revisió de totes les fitxes.

Aquella que no ho facin en el termini sementat, seran llixa automàticament i, per tant, aquest Sindicat declina tota responsabilitat.

SINDICAT DE LA INDUSTRIA SIDEROMETAL·LÚRGICA
Indústria dels Metalls no ferrosos

Hem convocat, amb caràcter urgent, els companys que componen la Junta de Metalls no ferrosos i tots els militants de les Seccions de Fonderia de Bronzes, Laminacions Metàl·liques, Metallúrgia, Alumini, Plom i Metalls Preciosos, a la reunió que tindrà lloc avui, dijous, a les set de la tarda, al nostre estatge social, per a tractar assumptes de gran importància per a l'Indústria.

SINDICAT ÚNIC DE L'ENSENYANT I PROFESSIONS LIBERALS
Secció Advocats

La Secció d'Advocats del Sindicat de Professors Lliberals de la C. N. T. participa a tots els Sindicats i al públic en general que el proper dijous, dia 30, treballarà el Consellori Jurídic Obrer, que té establert al Col·legi d'Advocats del carrer de Mallorca, 263, al seu nou estatge del Passagiu de Pi i Margall, 35, segon (abans Passagiu de Gràcia), on seran ateses totes les consultes que siguin presentades de sis a vuit de la tarda, tots els dies feiners.

SINDICAT DE LA INDUSTRIA DE SANITAT, ASSISTÈNCIA SOCIAL I HIGIENE

La Secció de Material Sanitari convoca

tots els seus afiliats a l'assemblea general que tindrà lloc el dia 29, a les nou del matí, al local social.

ACTIVITAT ESPECÍFICA

COMITÈ REGIONAL DE JOVENTUTS LIBERTÀRIES DE CATALUNYA

Secretaria Propaganda

Davant la nota publicada pel delegat d'Ordre Públic per la qual són suspesos tots els actes a la regió, i com sigui que hem rebut diverses cartes dels Comités Comarcals en les quals ens comunicaven que els ha estat negat el permís, ens volem obligats a suspendre la Sortida Comarcals de Propaganda.

AGRUPACIÓ ANARQUISTA "ELS D'ÀHIR I ELS D'AVUI"
Desitgem que tots els companys que vulguin vendre entrades per al festival "Pro Alberg Anselm Lorenzo", per als vells militants de la C. N. T.-F. A. I., que tindrà lloc el diumenge, dia 3 de setembre, a la tarda, passin per aquesta Agrupació, carrer de Coria, 815, cada dia, de sis a nou del vespre, i adreçar-se a la Comissió de Beneficència.

Nota: La perfumaria "Los Clavos", del carrer de Creu Coberta, 41, ha ofert els seus aparadors perquè hi sigui exposat els regals que seran rifats en el festival.

Avís

L'Agrupació Anarquista "Els d'Àhirs i els d'Avui" acorda la baixa del soci Antoni Ferrnández Ros, per estar en contradicció amb les idees que diu sustentat.

JOVENTUTS LIBERTÀRIES DE POBLET I ATENEU OBRER CULTURAL
Conferència important

Avui, dijous, a les set de la tarda, tindrà lloc, al local social de les Joventuts Llibertàries i Ateneu Obrer Cultural de Poblet, carrer Provenç, 389, i Sicília, 349, una important conferència a càrrec del company Enric Oleina, el qual dissertarà sobre l'interessant tema: "Història del treball en l'antiguitat".

Treballadors! Jove! Amants de la Cultura! no hi manqueu.

Avís important

Els delegats de Grups que no hagin passat a recollir la circular questionari urgentment, passaran per aquesta Local. Al mateix temps es fa arribar als delegats que ja s'han emportat la dita circular, que passin per aquestes oficines per a lliurar la resposta al Secretariat, i perquè pugui saber a què atindrà respecte a la dita circular questionari.

Per la Federació Local de Grups Anarquistes de Barcelona, el Secretari.

GRAN CINEMA VERSALLES

(Calle de Mallorca, 459)

Organitzat per l'Ateneu Obrer i Joventut Llibertària de Poblet tindrà lloc un GRAN FESTIVAL DE VARIETATS, a benefici

DE L'ESCOLA LLIURE DE POBLET el vinent diumenge, dia 30, a les deu del matí

Entre altres números actuaran els renomats artistes: GUERRITA, acompanyat pel gran tocador de guitarra PEPE HURTADO; LA RONDALLA DE CANTS TIPICS D'ARAGO, dirigida pel Mre. MARIAN CEBOLLERO

Actuació de la popular i precoç cançonista de nou anys Victoria Gresa de Lafuente

TREBALLADORS! ACUDIU-HI TOTS!

Cartellera d'Espectacles

el cinema

SETMANA DEL 23 AL 29 D'AGOST

FEMINA. — Lejos de Broadway Comedia musical. Reportatge color. Dibujos. **BOHEMIA** i **TALLA**. — Habla una vez dos héroes. Pírramas de perfil. Comedia. A toda velocidad. **CONDAL**. — La revista de los penatados. Habla una vez dos héroes. Entre el amor y la muerte. **SMANES**. — Mares de China. Ana Karenina. Selvad a las mujeres. **MIRIA**. — No me mates. El acorazado matelotico. La sombra de la duda. **IRIS PARK**. — La hermosa heroica. Las mujeres del rey sol. Es el amor. **AMERICA** i **FOC NOU**. — Canción de amor. Vidas en peligro. Amor y alegría. **EXCELSIOR**. — Aventura oriental. Amor gitano. Dibujos. Licenciados del amor. **PUBLI CINEMA**. — Ballet musical. Sis dibujos en color. España al día. Nuestros relacioneros. **ATLANTIC** i **SAVOY**. — Artistas precoces. Cine locura. Reportage color. Moscú. España al día.

CINEMA CAPITOL

Dilluns, dia 30 d'agost, ESTRENA de les magnífiques i emotives superproduccions nacionals

Aurora de esperanza Alhambra Frente y retaguardia

SELECT. — El retorno de Raffaele. Amor soñando. Tartarin de Tarascon. **FANTASIO**. — Joaquín Murieta. La llama eterna. Sportiva. **NEW-YORK**. — Es mi hombre. Estrella de medianoche. Monstruo al acecho. **WALKIRIA**. — Viviendo de ilusiones. El príncipe encantador. Mares de China. Comedia. **FARIS** i **VOLOA**. — El amante escrupuloso. Odete. Susurro de juventud. **EDEY**. — Contra la corriente. La mujer que supo amar. Te quiero. De bote en bote. **TRIUNFO** i **MARINA**. — La barra mendocina. El desconocido. Amor de Carlos III. **MUNDIAL**. — Jaque al rey. Obstinación. La vida es dura. **KURSAAL** i **AVENIDA**. — La indómita. Cuando el diablo asoma. Polvorilla. **XILE**. — La mujer X. Volando voy. Sangre de circo. **FRANCESCO ASCASO**. — Joaquín Murieta. La espía número 13. La llama eterna. **SPLENDID**. — Esposa infiel. Tres mujeres. Honduras de infierno. **CINEMAR**. — Noches moecovitas. Embrujos de Manhattan. Dibujos. Musical. **VICTORIA**. — Viva Villa. Aves de la mala pata. Dibujos. **ARNAU** i **BROADWAY**. — Cine que mata. El futuro es nuestro. El fanfarrón. Reportage. **ASTORIA** i **MARYLAND**. — Historia de dos ciudades. Fiestas piratas. Islas Catalinas. **RAMBLES**. — Los siete pecadores. Tú eres mío. Peñeroja. **ESPLAI**. — Flor de arrabal. Obstinación. El jefe. **BOSC** i **PRINCIPAL**. — A casarse muchachos. Contra la corriente. La tercera sirmia. **FREGOLI** i **TRIANON**. — La estropeada vida de Oliverio VIII. Queremos cervasa. El barón de Villamientes. **GOYA**. — El guerrillero rojo. Casanova. El hombre malo. **PATHE PALACE**. — Ana Karenina. Dos fuelleros sin bala. Cuando el diablo asoma. **CATALUNYA**. — El delator. El nido deshecho. Amor transatlántico. **ARENAR**. — Adios juventud. Diego Corrientes. Idolos de Buenos Aires.

CINEMA CAPITOL

Dilluns, dia 30 d'agost, ESTRENA de les magnífiques i emotives superproduccions nacionals

Aurora de esperanza Alhambra Frente y retaguardia

BARCELONA. — En los tiempos del vals. La sombra de la duda. Caravana de ballas. **FOMENT MARTINENC**. — Aves sin rumbo. David Cooperfield. La vida es dura. Comedia. Musical. **CINEMA ALIANZA**. — Aves sin rumbo. La vida es dura. Comedia. Musical. Sportiva. **ODISSEY**. — Aves sin rumbo. David Cooperfield. Comedia. Sportiva. **FRANCESCO FERRER**. — El gran Ziegfeld. Sportiva. **POMPEIA**. — La estratocera. Ojos que miran. Flor de arrabal. **COLISEUM**. — El diablillo de la casa. Musical. Reportage. Dibujos. **METROPOL**. — La fugitiva. El guerrillero rojo. Una morena y una rubia. **MISTRAL**. — La banca Nemo. Las mil y dos noches. Golpe por golpe. Origen del hombre y la vida. **TETUAN** i **NURIA**. — Cuando el diablo asoma. Tú eres mío. Monstruo de la ciudad. **ACTUALIDADES**. — El cerco de Hueaca. Bombardeo de Apia. Conquista del Cañón. Nuestros prisioneros. España al día. **CAPITOL**. — El vengador de la pradera. El ballarin pirata. Dibujos.

CINEMA CAPITOL

Dilluns, dia 30 d'agost, ESTRENA de les magnífiques i emotives superproduccions nacionals

Aurora de esperanza Alhambra Frente y retaguardia

BARCELONA. — En los tiempos del vals. La sombra de la duda. Caravana de ballas. **FOMENT MARTINENC**. — Aves sin rumbo. David Cooperfield. La vida es dura. Comedia. Musical. **CINEMA ALIANZA**. — Aves sin rumbo. La vida es dura. Comedia. Musical. Sportiva. **ODISSEY**. — Aves sin rumbo. David Cooperfield. Comedia. Sportiva. **FRANCESCO FERRER**. — El gran Ziegfeld. Sportiva. **POMPEIA**. — La estratocera. Ojos que miran. Flor de arrabal. **COLISEUM**. — El diablillo de la casa. Musical. Reportage. Dibujos. **METROPOL**. — La fugitiva. El guerrillero rojo. Una morena y una rubia. **MISTRAL**. — La banca Nemo. Las mil y dos noches. Golpe por golpe. Origen del hombre y la vida. **TETUAN** i **NURIA**. — Cuando el diablo asoma. Tú eres mío. Monstruo de la ciudad. **ACTUALIDADES**. — El cerco de Hueaca. Bombardeo de Apia. Conquista del Cañón. Nuestros prisioneros. España al día. **CAPITOL**. — El vengador de la pradera. El ballarin pirata. Dibujos.

el teatro

FUNCIONES PER A AVUI, NI, A LES 10, I DEMÀ, TARDÀ, A LES 8, I NI A LES 10

APOLLO. — Compañía de dramas socials. Ni, demà, tarda i nit, "No quiero ser madre".

TEATRE COMIC

Diumenge, 29 d'agost del 1937, a les onze del matí

Grandiós festival

patrocinat per «Solidaridad Obrera» i el Sindicat de la Indústria de l'Espectacle C. N. T., per a sortejat els quadros de l'Exposició-Tómbola de Paisatges de Mèxic pintats pel tenor

ANGEL SOTO

i a benefici dels Hospitalis de Sarrià no subvencionats

Programa

«La Virgen Morena», primer, segon i tercer actes de la sarsuela **ANGEL SOTO**, cançons mexicanes **GERMANES GOMEZ**, atracció internacional **JARABE TAPATIO**, ball nacional mexicà **Himne Nacional Mexicà**, per l'orquestra **Els Amics de Mèxic**

BARCELONA. — Compañía de comedia catalana. Ni, demà, tarda i nit, "Angelina o el honor de un brigadier". **COMIC**. — Compañía de revistas. Ni, "Me acuerdo a las ocho". Demà, tarda, "Las Inolvidables". Ni, "Me acuerdo a las ocho". **ESPANYOL**. — Compañía de vodevil. Ni, demà, tarda, "El meu marit és del gremi". Ni, repòsició de la farsa vodevilesca, en tres actes, "La meva, dona, la teva i la de l'altre". **NOVIATAT**. — Compañía lírica castellana. Ni, "La boda del parral". Demà, tarda, "La tabernera del puerto". Ni, "La boda del señor Bringsas". **NOU**. — Compañía lírica castellana. Ni, "El pobre Valbuena" i "La dolorosa". Demà, tarda, "Romana, romana". Ni, "La tabernera del puerto". **PARTHENON**. Balmes, 137. — Compañía de "Grand Guignol". Ni, "Las tres máscaras". "La mano de mono" i "En la granja delito". Demà, tarda i nit, estreno de "Canción de oro", "Pasa la ronda" i "La banda del dedo gordo". **PRINCIPAL PALACE**. — Compañía d'opéretas. Ni, "Boy una mujer fatal". Demà, tarda, "La generala". Ni, "Molinos de viento" i "La dolorosa". **POLIORAMA**. — Compañía de drama català. Ni, "El quinto donat" i "Tercera". Demà, tarda i nit, estreno de la comedia en tres actes "Más allá de la amor". **ROMEA**. — Compañía de comedia castellana. Ni, demà, tarda i nit, "Duseña y señora". **VICTORIA**. — Compañía lírica castellana. Ni, "La boda del señor Bringsas". Demà, tarda, "La chica de Mart-Pepa". Ni, "La del manolo de rosa". **TIVOLI**. — Compañía de revistas. Ni, demà, tarda, el superespectacle "Arte 1937". **NOTES**. — Tots els teatres estan controlats per la C. N. T. Queda suprimida la venda, la comptadora i la clat. Tots els teatres funcionen en règim socialitzat i, per aquest motiu, no es donen entrades de favor.

CINEMA CAPITOL

Dilluns, dia 30 d'agost, ESTRENA de les magnífiques i emotives superproduccions nacionals

Aurora de esperanza Alhambra Frente y retaguardia

CANODROMS
KENNEL BARRIA. — Cada tarda, a les 4.30, grans curses de llebrera. Els diables i diumenge, a les 4 de la tarda. **CANODROM PARK**. — Cada tarda, a les 4.30, grans curses de llebrera. Els diables i diumenge, a les 4 de la tarda.

Inauguració de la casa "General Luckas"

Madrid, 26. — Ahir, a les sis de la tarda, es celebrà l'inauguració de la Casa del "General Luckas", per a repòs de combatents de les brigades internacionals. Parlaren el camarada Zayera, oficial de Sanitat de les brigades; Pérez Victòria, del Front Popular de Madrid; Segal i Lobo, pel Socor Roig Internacional; Gall, comissari de les brigades; Esteller, cap de Sanitat de l'Exèrcit del Centre; i, per últim, el comandant i combatent internacional, comandant Fort, greument ferit encara. Dedicà un emocionant record al general Luckas, que dignu havia de servir d'estímul i exemple sempre per a tots els combatents. — Febus.

Agrupació Collectiva de la Construcció de Barcelona (C. N. T.-U. G. T.)

Com sigui que hem rebut de l'Agrupació Collectiva de la Construcció un cert nombre de companya per a la construcció del ferrocarril València-Cuenca-Madrid, hem prega tots els companys que vulguin inscriure's, que passin per les oficines d'allistament, carrer València, 232 (entre Balmes i Enric Granados), cada dia, de deu a dotze i de quatre a set, per a informar-los de les condicions i bases de treball.

Es tracta d'un treball de molta transcendència i utilitat per al país de Barcelona l'encàrrec d'allistar i triar de la guerra contra els feixistes invasors i, per tant, creiem que el Tm de la Construcció C. N. T. i U. G. T., s'ha de respondre amb el degut. — La Comissió.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO, ADMINISTRACIO

I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 202

Telèfons: Administració. 30293
Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I

Barcelona, dijous, 26 d'agost del 1937

NUMERO 160

El terror a la reraguarda feixista

Els rebels amaguen llur règim de terror als periodistes, als visitants i als observadors estrangers

Les parets de les cel·les dels presoners estan plenes d'inscripcions amb inicials de totes les organitzacions antifeixistes

La guerra espanyola reservava al món les majores sorpreses. Semblava acabada definitivament l'època de les gestes heroiques i el nostre poble la resuscità per tal de brindar l'exemple sobrehumà del seu sacrifici col·lectiu. En els primers moments el significat de la nostra lluita fou mal conegut a la major part dels pobles. Una propaganda calumniosa, malhada amb veritable prodigialitat, equivocà els mèns. Però la veritat, amb la seva força expansiva i convincent, arribà a poc a poc pertot arreu. I el món dirigí, sorprès, la seva mirada vers Espanya, on quan menys ho esperava, trobà la clau del seu esdevenidor. Els mateixos organitzadors de la gran propaganda fomentada, cantaren el "mea culpa".

H. H. Knickerbocker, corresponent de guerra de l'Agència nord-americana

Hearst, filo-feixista caracteritzat, fou el principal creador del "bluff" nacionalista. Adherit al quarter general del cabdill rebel, disposà de tots els elements materials necessaris per a crear, a través de centenars de fulls quotidians, el "paradís" de Franco. Però un dia l'edifici, tan costosament construït, s'enderrocà damunt el propi Knickerbocker. N'hi hagué prou amb unes hores de contacte amb la realitat.

La redacció dels diaris de Hearst ho notifica:

"Reclos en un fètid calabós de San Sebastián per un "monstruós error".

El company de cella, del periodisme americà, en les seves trenta hores de presó, fou un republicà que sabia que aquella nit fufussellarien. Passant-se per la petita cella, el condemnat espanyol explicà a Knickerbocker

allò que aquesta guerra significa per a aquells que lluiten en el més agnant dels conflictes interns contemporanis.

El bellard de la propaganda franquista perdé la seva columna fonamental. Knickerbocker fugí cap a Londres, segons ell afirma, per tal d'escriure lliurement els seus articles.

Heus ací el que Knickerbocker viu de la zona rebel:

"Ee va sentir un soroll de metalls i les seves vibracions van commoure el meu cor, en veure que una gran porta de ferro es tancava. Un guàrdia civil passà la balda i em deixà incommunicat a una cella. Em trobava sol, a 30 peus sota terra, en la cella de la mort del Departament de Vigilància de San Sebastián.

"Durant 30 hores vaig tenir una oportunitat excepcional per a estudiar la guerra civil espanyola, des d'un punt d'albir especial.

I era única per a un corresponent estranger. Els espanyols, en nombre de cents de milers, cedeixen la guerra civil, principalment des de l'angle de la presó. Un nombre d'espanyols deu vegades superior al dels morts caiguts al camp de batalla han trobat la mort dintre o fora dels murs de la presó. I és que la veritable guerra que sofreix l'Espanya d'avui és aquesta: una guerra de terror.

Davant els Estats Units, davant els corresponents i les delegacions violentes i davant tots els observadors estrangers, oculten el seu terror, com avergonçats, per bé que ho justifiquen. Prefereixen mantenir oculta la seva "justícia", timent com els assassins oculten llurs crims.

Una denúncia feta per uns desconeguts determinà el meu arrest. L'acusació que se'm feia, mai no em fou comunicada. Mai no vaig saber quins eren els càrrecs que se'm felen, ni es va acurar amb mi l'acusador.

En mirar el trist interior del calabós, vaig comprendre que mal, abans, no havia sabut el que era aquesta guerra. El guàrdia civil l'havia anomenada així: "Calabozo". Vaig treure el diccionari i vaig llegir: «Proso».

Després de fullejar ràpidament el diccionari, vaig cridar el guàrdia i en aplicar aquest la seva oïda a la finestreta, única comunicació que jo tenia amb el món exterior, li vaig dir en un espanyol força primitiu: —«Este... es... uno... monstruoso... error».

Del sostre penjava un llum incandescent, enlluernador. Estava encès dia i nit. Travessava el meu capell, que em posava sobre els ulls, i fins el meu braç, amb el qual mirava d'anagrar-me. Dues xarpalleres brutes eren l'única roba de llit que em van donar.

Al sostre, tocant la paret exterior, en veia una obertura, de dos peus de llarg i tres polzades d'ample, que connectava amb un castró, de manera que rebes l'aire, però no la llum. El corrent feble d'aire arribava a la cella després de passar per un urinari, que no és per a ésser descrit. L'atmosfera del calabós feia venir vomits; semblava colpir els sentits com un martell. Vaig amular la cella. Tenia tres passes d'ample i sis de llarg, o set, mirada en diagonal. I no em vaig equivocar, perquè vaig passar, mirant-la, tota la nit. Vaig examinar el pic. Tenia senyals com a copa de picot. Pius més tard no vaig saber el que eren. La resta estava coberta amb deixalles i brutícia dels innumerable presoners que m'havien precedit. En els meus 17 anys de periodista, en molts pobles del món he conegut moltes cel·les, però mai cap d'igual com aquesta.

Les parets i el sostre de la cella semblaven un llibre, amb notes i crítiques que relataren les dades sagnants. Havien reservat aquesta caverna per a l'últim moment de les vic-

times. Es veien inicials de totes les organitzacions polítiques antifeixistes.

Amb el meu diccionari vaig anar desxifrant, colorosament, inscripció vers inscripció. Aviat vaig adonar-me que tot havia estat escrit instantàniament abans d'enfrontar una mort segura. Al contrari d'altres cel·les que jo he vist, en aquesta no hi havia ni una sola inscripció o dibuix qualsevol.

Mentre em trobava capficat en la tasca de desxifrar aquesta poesia, vaig sentir el soroll de la balda de la porta. Aquesta s'obrí, i el guàrdia empenyé un home de cara enfosquida. La porta tornà a tancar-se, i la balda va caure novament.

L'home, sense ni tan sols mirar-me, començà a passejar-se de dalt a baix.

Va estar mitja hora així. Jo també em vaig passejar, de vegades al seu costat, d'altres passant-lo, però no ens parlàrem. Finalment li vaig oferir una cigarreta. Acceptà i em donà les gràcies. Una altra porta de ferro propera es tancà i obrí. El guàrdia civil s'allunyà. En perdre's els seus passos en la llunyania, es van sentir quatre cops a la paret. El meu company féu un salt de tigre cap a la porta, i murmurà un nom a través de la seva obertura. De seguida hi aplicà l'orella i escoltà. Es va sentir un murmur. El meu company parlà novament. S'apartà de la porta i passà una altra vegada, amb la cara més fosca que abans.

—Tens un amic al costat? — li vaig preguntar.

—Sí, un amic — em va contestar.

—Preneu una mica del meu menjar — li vaig dir, mostrant-li el que els meus amics havien aconseguit portar-me, però que no havia pogut tocar fins aquell moment.

—No puc menjar —respongué, girant l'esquena a l'aliment—. Restà immòbil mirant llargament vers la paret oposada; després prengué un sandvitx i, somrient amargament, afegí: —Però menjaré. Potser no tornaré a menjar mai més.

Ho vaig comprendre massa bé; em va commoure, perquè sabia el que em contestaria en prejutjar-li jo: "Per què?"

Va rousirure una altra vegada, i contestà:

—Perquè aquesta nit moriré.

Vaig arrugar el front.

—Sí, company —continuà—; si aquesta nit veieu que vénen a cercar-me i em lliguen les mans, ho sabreu. Això, company, és Espanya, i això és un calabós, i ací la mort em veu. Sí, company... No ho oïreu ja?

Vaix exhalar dels meus pulmons l'aire fètid, però, en tornar a respirar, vaig sentir nítidament que aquell aire era l'aire de la Mort.

Catalunya i "Catalunya"

El sentit de la catalanitat dels qui redactem aquest full és més antic i de més crèdit que el comunisme de certs comunistes de darrera hora. No és ara, però, el moment de perdre el temps.

Amb textos irrefutables, hem ha demostrat, no fa gaires dies, que la C. N. T. i la F. A. I. arran de l'11 de setembre del 1936, havien palesat llur simpatia i adhesió a l'efemèrides simbolitzada per la gloriosa figura de Rafael de Casanova. Ha calgut exhumar aquests textos d'ara fa un any per tal que els semblava que fa forts no puguin veure en llur propòsit de presentar els anarcosindicalistes com enemics o indiferents del que, per a les llibertats de Catalunya, representa l'11 de setembre del 1714. Ho fèrem l'any passat i ho fem enguany, no pas perquè el fervor catalanista, que no l'hem sentit mai — i el catalanisme polític, molt menys, — sigui ara més pujat de to, sinó perquè, després del 19 de juliol del 1936, l'11 de setembre ja no és un monopoli dels partits polítics.

Rafael de Casanova és, ara, el símbol de tot un poble que lluita contra l'esperit de Felip V encarnat, en els nostres dies, pel traïdor i encanallat Franco, i, d'aquest poble, en formen part els anarcosindicalistes.

Hauria estat xocant que a les moixigangues patriòtiques organitzades per la Lliga i d'altres estaments tan reaccionaris com ella, la C. N. T. i la F. A. I. hi haguessin anat a fer de comparses! Certament que feien acte de presència a les susdites moixigangues estaments tan liberals i democràtics com, per exemple, la Unió Catalana, tan dignament representada, uns anys, pel Dr. Martí i Julia; però no cal perdre de vista que si la Unió Catalana tenia uns motius per estar-hi present, els mateixos motius aconsellaven el contrari a la C. N. T. i a la F. A. I.

El catalanisme polític, tal com el practicaven els polítics nostrats, és una cosa; les llibertats de Catalunya, tal com les entenem nosaltres, una altra de ben diferent.

La interpretació catalanista de la Lliga, la Lligueta, Estat Català i adhére la dels partits catalanistes d'esquerra, havia tingut sempre una finalitat capitalista, de monopoli econòmic, que en el terreny de les realitzacions es tradueix, en tots els casos, en afany de bastir el progrés material de Catalunya damunt de la misèria moral i econòmica del proletariat. El catalanisme dels partits polítics de Catalunya mai no havia tingut altre fi social que el de cercar el privilegi econòmic de les classes burgeses, i era natural que el proletariat, contra el qual anava aquest privilegi, se sabés divorciat de totes les activitats polítiques del capitalisme i la burgesia, representats suara pels susdits estaments.

La decoració — potser res més que la decoració — ha canviat, ara. Han desaparegut els partits defensors de les plutocràcies, ha desaparegut el capitalisme, han desaparegut moltes altres coses, precisament quasi tot el que s'oposava que la C. N. T. i la F. A. I. poguessin estar representades a l'esdeveniment d'homenatjar un màrtir de les llibertats de Catalunya.

Per això l'any passat, que ja havien desaparegut aquestes causes, els dos estaments revolucionaris del proletariat uniren llur devoció i llurs entusiasmes a l'homenatge a Rafael de Casanova.

La censura ens priva d'exposar les raons de dignitat que, per ara, s'oposen que enguany puguem assistir a l'homenatge, i no creiem tampoc que sigui necessari d'exposar-les, aquestes raons. Les «dribus» tenen bé prou comprensió.

Com nosaltres compremem prou bé, també, que algú ha de sentir-se inquiet, quan palesem el nostre sentit de catalanitat, que no és el del catalanisme dels qui no fa gaire veien, sense protestar, com llur premsa de l'altra banda de l'Ebre tirava a fons contra l'autonomia de Catalunya. El nostre sentit de la catalanitat tampoc no és el sentit que en tenen els del G. E. P. C. I. i, per tant, no els el podem conquistar.

Pluja d'estiu

En aquests temps de xafegor era corrent d'haver de sofrir uns quants xàfecs. Enguany n'hem tingut pocs.

De totes maneres, els porcs han tingut avui una estona de basarda. El soroll dels trons semblava de canonades.

En aquesta avinentosa és bo de recordar que en la vida dels homes i dels pobles hi ha molts xàfecs d'estiu. Hi ha moments enutjosos, difícils, com és ara la situació de la guerra al Nord de la Península.

Però els esperits forts, els qui porten a dintre la flama de l'ideal, els qui tenen VOLUNTAT i saben sotmetre-hi tots llurs actes, no sofreixen les escames de la basarda puèrril. Quan es produeix un xàfec l'aguanten estoicament, s'aturen si cal, i de seguida representen el camí amb la mateixa decisió i amb els mateixos propòsits de sempre.

Per a actuar així són necessaris solament coratge i voluntat. Pels qui saben el que volen i fan convergir tots llurs esforços cap a l'objectiu prèviament fixat, els xàfecs d'estiu no representen res. Són absolutament negligibles.

PERFELS

TOT PER A LA GUERRA

Demostrem que així volem fer-ho! Fem que les paraules, que les consignes o mots de circumstància deixin pas als fets, a les grans mobilitzacions, a la política de guerra dura i eficient.

El Govern de la República té la paraula primer que ningú en aquesta qüestió. Ha de palesar que fa tot allò que pot fer, que està disposat a exigir els màxims sacrificis a tothom per a guanyar la guerra. Però amb urgència, ràpidament, abans que l'enemic ens arrabassi tot el nord de la Península.

No pot tolerar-se més el degvinculament que estem vivint entre el front i la reraguarda, entre el sacrifici constant dels nostres combatents i la indiferència i coïsmo cent per cent de la gent que viu a 200 ó 300 quilòmetres de la línia de foc.

Cal fer de la guerra l'única preocupació ciutadana, l'únic objecte dels nostres pensaments, dels nostres sentiments, dels nostres mitjans econòmics. Cal no escatimar-li res. Donem-ho tot per la guerra, però que sigui preferentment el Govern de la República el que palesi públicament el seu esforç.

Es inútil, tanmateix, reclamar-se partidari cent per cent de la victòria, si la línia de conducta no s'ajusta a la realitat. La terra cantàbrica ens demana tràgicament el nostre millor esforç, la més intensa i urgentíssima cooperació, i nosaltres, des del nostre lloc de combat a la reraguarda, ens posem incondicionalment al seu servei, al servei de la guerra. Fem-ho tots, companys antifeixistes!

J. Anselmo